

Els patins acrobàtics d’en Pau

Un dia assolellat de primavera, en Pau va rebre un regal molt especial pel seu sisè aniversari: un parell de patins acrobàtics de colors brillants. Eren vermells i blaus, amb llums que parpellejaven a cada volta de les rodes. En Pau estava tan emocionat que de seguida va voler sortir a provar-los.

Després d’esmorzar, la seva mare el va ajudar a posar-se els patins i el casc de seguretat, i junts van sortir al parc que hi havia davant de casa seva. El parc estava ple de nens i nenes que corrien, jugaven a pilota i es divertien sota el sol. En Pau, una mica nerviós, però molt emocionat, va començar a patinar.

Al principi, en Pau anava una mica insegur i es movia lentament, agafant-se a la mà de la seva mare. Però a poc a poc, va començar a sentir-se més còmode sobre els patins. Va aprendre a avançar, a frenar suaument i fins i tot a fer algunes giragonses petites.

Després d’una estona, un grup de nens que jugaven a prop es van apropar a veure els patins d’en Pau. Estaven molt sorpresos per les llums que parpellejaven i per com començava de ràpid a ser en Pau sobre els patins.

«Vols venir a jugar amb nosaltres?» li va preguntar una nena amb una pilota a la mà. En Pau va somriure i va assentir amb el cap. Junts, van començar a jugar un joc on en Pau havia de patinar per agafar la pilota i passar-la als altres nens i nenes. A cada volta, en Pau se sentia més segur i els seus moviments eren cada cop més àgils.

El temps va passar volant i aviat va arribar l'hora de dinar. En Pau i la seva mare van tornar a casa, on ell va explicar entusiasmat a la seva família com havia après a patinar i com havia fet nous amics.

Però la veritable aventura encara estava per venir. Aquella tarda, en Pau va descobrir que a prop del parc hi havia una pista de patinatge. Amb el permís de la seva mare, en Pau va tornar al parc, aquesta vegada amb l'avi, per explorar la pista.

La pista estava plena de nens i adolescents fent acrobàcies i trucs amb els patins. En Pau es va quedar bocabadat mirant-los, somiant amb el dia que ell també podria fer aquelles acrobàcies. Un noi gran, que semblava molt experimentat, va veure l'interès d'en Pau i va patinar cap a ell.

«Hola, vols aprendre alguns trucs?» va preguntar el noi, amb un somriure amigable.

«Sí!» va respondre en Pau, sense poder amagar la seva excitació.

Amb paciència, el noi va ensenyar a en Pau com fer un salt petit. En Pau va practicar una vegada i una altra, caient unes quantes vegades, però sempre aixecant-se amb més determinació. Després de molts intents, finalment va aconseguir fer el seu primer salt acrobàtic. El seu cor va saltar d'alegria i els patins van parpellejar més brillant que mai.

Quan el sol començava a pondre’s, en Pau i l’avi van tornar a casa. Aquella nit, en Pau no podia deixar de parlar sobre els seus patins i les acrobàcies que algun dia faria. L’avi li va fer una abraçada i li va dir: «Estic molt orgullós de tu, Pau. Has après molt avui i has demostrat molta valentia.»

En Pau va anar al llit aquella nit somiant amb patins i piruetes, sabent que cada dia que passava aprendria més i més. I així, en el món dels somnis, en Pau i l’avi continuaven patinant junts, explorant nous mons plens d’aventures i desafiaments.